

4.12.44

- 9 - הרצאה פוע"צ
- 10 - רוננים
- 11.15 - קזטים
- 1 - סיטרופוליס
- 3 - ברנס (אפריקנים)
- 4 - ביקור בשכונות עוני
- 5 - בוסטול
- 6.30 - זב.
- 9 - התייעצות השליח

יום ו' י"ט בטבת תש"ה - 5.12.44

- 12.15 - מא בוסטול אוכטול
- 2 - צולה, פשב.
- 9 - פוע"צ
- 11 - ציונים

אחרי נקבלה מנולדיון סלורמה קושטא:

- May be informe fol - 6100 lowing are romanians.
Minister Ankara instructed consul Istanbul grant you
romanian visas, unfortunately instructions arrived
after your diparture.
2. May be wired their representative Sopia arrange
your romanian visa.
 3. Appronche turk authorities instruct consul Bucharest
grant you turk visa on application if any difficulty
wire.
 4. Informd may be you applied in Sofia for turk visa on 2.12.

למסור לריבקה בוקו נתן בת 16½ למפורז'יק, מאחותה לאה (ליזקה) נתן. עלתה לארץ ב-13 אוקטובר.

9.30 ישיבה עם מרבז פוע"צ. ב-1941 יצא ע"י פילוב חוק ראחון נגד היהודים: ביטול שווי זכויות, אסרו עליהם משרות במטה-לה, אסרו עליהם להיות אכספורסרים, אסרו לבנקים לתת ליהודים אשראי, קבעו לכל המקצועות, לאוניוורסיטה, לבתי-הספר, מתחילה נתנו לפועלים ולבעלי סלאכה יהודים לעבוד עבודה גסה. לבעלי סלאכה הרשו עד 200.000 לווה, אבל לא נתנו להם חוסר לעבודה, חוק זה היה קיים עד 1942 לאוקטובר, ואז האמירו: לשים בכל בגד יהודי סגן-דוד צהוב, אסור ליהודים להכנס למקומות פומביים ולקפה ולעבוד ברחובות מרכזיים (בסופיה ובכל הארץ).

באחד למאי 1941 גייסו יהודים לגדודים מיוחדים לעבודה, אבל בתלבושת צבאית, והיו גם קצינים. באבגוסט 1941 העבירו אותם מרשות מיניסטר המלחמה לרשות מיניסטר בלגו אוסטריוס סטווא, ובלי בגדים צבאיים, עברו 8-7 חדשים בשנה, מגיל 20 עד 46. בעבודות פוך סיתפו כולל - גם רופאים, קצינים וכו' לא קיבלו שכר, אוכל גרוע, היו חבים.

מאוקטובר 1942 לא הרשו ליהודים לקנות עד עשר בבוקר, יכלו לקנות רק עד 12 (בכל עיר היו סדורים מיוחדים), לרוב בזמן שסחורה לא הייתה כבר. ליהודים היה מותר לקנות רק חצי מטה שהותר לבולגרים מחוץ לחם, שלא הבדילו. ליהודים היה מותר להיות ברחוב ממש בבוקר עד חמש בערב.

ב-1944 סגרו לגמרי היהודים כבית, מחוץ לשתי חצות - 10 עד 12. במלובדיו נתנו רשיון ללכת לאלה שעבדו, (גם הצוענים הורשו לקנות חצי, כיהודים). ב-1941 הוטל סט של 20 על כל רכוש היהודים לרכות רהיטים. לפני הטלת המס נדדו היהודים להגיש הצהרה על כל מה שיש לו, בלי יוצא מן הכלל. למי שרכושו עלה על

שני מיליונים לורא הוטל מס של 25%. אחרי תשלום המס יצא חוק שאכזר ליהודים להתחזק בכספי ולא בידי בכלל, מלבד מה שנחנך לדירתו הוא. לגבי המס העריכו בית במיליון, אחרי תשלום המס העריכו אותו בית במאה אלף לורא ושלמו לו באובליגציות. התרימו כל רכוש היהודים בכנקים. התרימו כל בתי המרוסות והתנויות של היהודים. - ב-1942 הסאירו לבעלים רק ארבעה או חמשת אלפים לורא לחודש.

ב-1942 סידרו קומיסריות ליהודים, בראש כלף, להתחזקת הקומיסריות לקחו 12% משכרם היהודים. מ-12% אלה נתנו גם לקהלות בשביל תמחוי עממי (אכל גרוע), כי רוב היהודים התקיימו מזרקה. באופן סיהודי שילם על כל רהיט כביתו 1% (20%), 2% (12%), 3% (1%) שנתי.

כל הזהב היו יהודים חייבים להפקיד לכנק למסמלה (קיבל קבלה - עכשיו כולם קיבלו זאת חורה - מלבד אלה שעלו לארץ). עוד ב-1941 אסרו על יהודים רדיו וטלפון, אבזר ואופנים, ומשרתת גויית. במאי 1943 החלו גירושים - מסופיה מסמרה וגורה, וזנליק, ורנה (גרשו לערי השדה וכפרים) המגורשים התישבו בבתי יהודים - אסור היה ככלל ליהודים לשבת יחד עם כולגרים (יותר היה עם ארמנים). למגורים יותר היה לקחת רק 30 קילו - היה חייב לצאת במסך 3 ימים, לפעמים במסך שעות אחדות. הבהלה היתה איומה. חשבו שסולחים אותם לפולין. פרצה הפגנה יהודית, עמד בראשה הרב דניאל ציון מסופיה, רצו ללכת למלך, המסמרה ופרקשים פיזרה ההסון, חבשו רבים את המפגינים ושלחו למחנה הסגר בסומוויס בתנאים נוראים. לקחו גם נכבדי העיר ושמו בסומוויס.

רק אחרי 9 בספטמבר (יום המהפכה) הורשו לשוב.

לאחר האינפורמציה שסמעי שהחברים הבעתי להם דעתי על

התפקידים העיקריים של תנועתנו פה: (1) הצלת הילדים - מחקר על העוני וצלוּמים, ומפעל סריני וכספי מיוחד להעברתם לארץ. (2) סלסון ציוני בקהילות בקונטיסטוריה ובבה"ס. (3) אחדות בציונות ובחלוצ. (4) פעולת הסכרה י.ס. ליהודים, לנוער, לסוג, ולתפנית.

החבריה שואלים: (1) מה צריך להיות היחס עם הספלוגה הט.צ. - היצ להכנס ביחידות, או כסניפים? ירוחם (מתבולל) מתנגד לפרוציה. (2) היצ לארגן בעירות קטנות, כשיש רק חברים מועטים, סניף של פוע"צ או להתמקד בחברות בהסת' הציונית?

- ב-11 ישיבה עם הסרכו הציוני: דוד בכר (חלוצ) לבנה ניגיו (חלוצ), ז'ק ורסנוב (מזכיר פוע"צ); אברהם רוזנים (פוע"צ) ד"ר אוטו אלענ'ס (פוע"צ), ויסלי חייטוב (ציוני), שטעיה אסיס (צ"כ סכבי) הגב' רגינה זילברשטיין (ויצ"ו), שבת פרחי (פוע"צ) חיים קהלס (פוע"צ).

חייטובלשואל: מה עשיתי כמסעלה ותוצאות הפעולה, ומה צריכיה להיות סדרי ההסת' הציונית. לפי שעה הסידור הוא פריסטי (כלליים ופוע"צ) לחלוצ כנוער, סכבי וויצ"ו יש ב"כ במרכז. השאלה היא מה על הבלתי ספלטניים (שאינם רוצים להסנות גם על "כלליים" ופוע"צ) - לגבי נדינות. קוולס מדיע שלפי שעה ישאו הסטטוס קוו, וכדיהיו בחירות יבחרו לפי הרשימות. ואם "לתי ספלטניים" יציגו רשימה יבחרו. ביאנואר או בסברואר התקייח ועידה.

חייטוב מדיע / שלא יכריחו בלתי ספלטני לארגן סיעה. פרחי מתנגד ודורח שכל אחד מוכרח טלבר חברותו בהס' האחידה להצטרף לסיעה.

התנגדתי לדעת פרחי, והסכמתי לקוולס שלועידה יופיעו רשימות, כל קבוצה יכולה להציג רשימה.

נתעוררה שאלת אגודת ט.הרצל - הטוענת שהיא של ציונים כלליים, יש לה רכוש. הוסכם שהאגודה היא חלק של ההסת' האחדה, ולא רק של הציונים הכלליים.

- ברבע אחרי שנים-עשרה נוסנו ללגציה הבריטית ובזוויל לקח אותנו לבית הנגדל אוכסוול מחוץ לעיר. הנגדל חברו של גורס, היה בסלסה סכיר שתי פלוגות שלנו של אהרון ועוד אחת, נכנס לירושלם עם הכיבוש ע"י אלנבי. היה גם בארץ. היה עוד קספן וציוילי אחד. הנגדל שומח אתי על הציונות כמה אפשר, ומדוע לא להשאר בגולה, ואם מדינה יהודית או דומיניון בריטי.

סשה מיהרנו ל"ועד הלאומי" של א.ו.ף. להפגש עם צולה דרגוויצובה, בחורה כבת ארבעים, לא סכועה, פיקחת. מסרתי לה העובדות על א"י - מבנה התנועה וסאיפותיה, וכיקשתי שלא ישמעו עלינו מיהודים מחדנים, אם גם קומוניסטים ואל יפריע לנוער לעלות לארץ ולא ימסרו את הקהלה בידי המתבוללים. היא מקודח אמרה ש"הועד" אינו מתערב בעניני הסמסלה, ובכלל אינם מתערבים בענינים הפנימיים של היהודים. סצנכ קשה, עוד לא נקבע הסלום, יש קשיים בין-לאומיים, ולא הכל הם יכולים להחליט כרצונם. אמרתי שאני מדבר אליה כאיש לאיש ורוצה שתבין אותנו ולע תפריע לנוער. הבטיחה לא להתערב ולא להשלים שתפנים יהודים.

בארבע אתה"צ בקרו אותי ארבעה רבנים ושאלו שאלות מסשיות.

- בארבע וחצי באו אלי הקומוניסטים היהודים: סאיר. הצעתי להם הסכם: יתנגדו להלכה לציונות וינהלו תעסולה - אבל יעזרו לעליה של כל יהודי הרוצה לעלות. אנחנו נקזור נעזור לכל היהודים שיסארו להיטיב סצנכ ולהלחם על זכויותיהם.

סציף סני - חינוך עברי. להלכה הסכימו, כתנאי כרוך בהסכרתם, סלסעסה לא יקיימו זאת . . .

